

Begrundelse

I Berlingske Tidende oplyser to juraprofessorer, at der er en svaghed i retssystemet, hvor volds-ofre er udsat for et system, der ikke giver samme erstatningsmulighed til ofrene for to ens voldssager, hvis voldsmændene henholdsvis har og ikke har en voldsdom i forvejen.

Svar (13/1 98)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet kan oplyse, at den forurettede kan få erstattet økonomiske tab som følge af forbrydelsen – f.eks. tabt arbejdsfortjeneste efter reglerne i erstatningsansvarslovens § 2. Er den forurettede blevet syg som følge af en voldsforbrydelse m.v. – f.eks. på grund af den psykiske belastning ved at have været udsat for vold – kan der endvidere blive tale om erstatning for svie og smerte efter reglerne herom i erstatningsansvarslovens § 3. Er der opstået en permanent helbredsskade, kan der også blive tale om erstatning for varigt mén eller tab af erhvervsevne efter reglerne herom i erstatningsansvarslovens §§ 4-8. Disse erstatninger m.v. gives, uanset hvilken straf gerningsmanden har fået.

Som supplement til reglerne om, at den forurettede kan få erstattet de tab, han lider som følge af forbrydelsen, gælder erstatningsansvarslovens regler om godtgørelse for »tort«. Efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1, skal den, der er ansvarlig for en retsstridig krænkelse af en andens frihed, fred, ære eller person, betale den forurettede godtgørelse for tort. Også tortgodtgørelse gives, uanset hvilken straf gerningsmanden har fået.

Godtgørelse for tort kan efter retspraksis kun tilkendes, hvis krænkelsen er foregået under omstændigheder, der er særligt krænkende, ydmygende eller hånende for den forurettede, og som er egnede til at krænke den forurettedes selv- og æresfølelse – f.eks. voldtægt.

Folketinget vedtog i foråret 1997 mit forslag til en ændring af erstatningsansvarsloven, der udvider mulighederne for at tilkende en godtgørelse ved bl.a. særligt grove voldsforbrydelser (L 144 om ændring af retsplejeloven, straffeloven og erstatningsansvarsloven (Styrkelse af retsstillingen for ofre for forbrydelser m.v.).

Ændringen af erstatningsansvarsloven går ud på, at der ydes en godtgørelse, selv om der ikke er lidt tort, hvis krænkelsen dog er sket ved en forbrydelse, der har indebåret et særligt groft angreb mod en andens frihed eller person. Ændringen trådte i kraft den 1. juni 1997.

Det fremgår af forarbejderne til den nye bestemmelse, at der ved afgørelsen af, om der kan tilkendes en godtgørelse, bl.a. skal lægges vægt på, om forbrydelsen isoleret set er så grov, at den medfører straf af fængsel i omkring 1 år eller derover. Det er ikke afgørende, hvilken straf gerningsmanden får i det konkrete tilfælde. Muligheden for at få en godtgørelse er således ikke større, hvis gerningsmanden har en voldsdom i forvejen (og derfor i det konkrete tilfælde får en højere straf end ellers).

Jeg kan i øvrigt henvise til min samtidige besvarelse af Folketingets Retsudvalgs spørgsmål nr. 137 (Alm. del – bilag 365), hvor jeg har redegjort nærmere for baggrunden for de nye regler om godtgørelse til volds ofre m.v.

Spm. nr. S 832

Til statsministeren (16/12 97) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Vil statsministeren oplyse, om det er regeringens politik, at betegne asylansøgere, flygtninge og familiesammenførte under ét som »indvandrere«, som det er sket i økonomiministerens økonomiske oversigt fra december, samt om regeringen vil fastholde denne betegnelse fremover?«

Begrundelse

I økonomiministerens udsendte oversigt fra december, indgår betegnelsen »indvandrere« om alle flygtninge og familiesammenførte m.v.

Da dette er i strid med indvandrerbegrebet, og den lov der for år tilbage standsede indvandringen til Danmark, udbedes statsministerens kommentar til dette samt en forklaring på, hvorfor regeringen går ind for en sådan forføjlet betegnelse om de forskellige udlændingegrupper.